

Bewijs voor het bestaan van Jezus

Het christendom is niet alleen een geloof waar mensen aan vasthouden gebaseerd op verhalen, traditie en emotie. Zonder spiritueel of mystiek te worden, kunnen we bewijs vinden voor het bestaan van Jezus Christus, zijn dood en zelfs zijn opstanding. Er is betrouwbaar bewijs buiten de Bijbel dat het bestaan van Jezus bewijst. (<https://www.bethinking.org/jesus/ancient-evidence-for-jesus-from-non-christian-sources>).

Het geloof van een christen hangt af van de opstanding van Jezus Christus. De Bijbel zelf vertelt ons dat als Jezus niet uit de dood is opgestaan, het christelijk geloof een nutteloze fantasie is (1 Korintiërs 15:14-20). Het christendom zou een lege religie zijn als Jezus niet uit de dood was opgestaan. Maar voordat we het bewijsmateriaal voor de opstanding onderzoeken, moeten we eerst eens kijken naar het bewijsmateriaal voor het bestaan van Jezus Christus.

De Bijbel (die een betrouwbaar historisch document is) registreert de geboorte, het leven, de dood en de opstanding van Jezus. Maar afgezien van de Bijbel zijn er in de eerste en tweede eeuw veel betrouwbare niet-bijbelse verwijzingen naar Jezus. Hier zijn er een aantal:

Oude historische manuscripten (50-157 n.Chr.)

Als Jezus niet echt zou bestaan, zou het moeilijk zijn om de explosieve groei van het christendom in de eerste honderd jaar van Jezus' leven te verklaren. Veel vroege historische figuren schreven brieven en verhandelingen (een formeel en systematisch essay) waarin ze details vastlegden over het leven, de dood en de opstanding van Jezus. Sommigen van hen zouden deze informatie hebben ontvangen van mensen die Jezus persoonlijk kenden.

1. Clemens van Rome

Clemens van Rome (35 n.Chr. - 99 n.Chr.), ook bekend als paus Clemens I, was de bisschop van Rome en een vroege kerkvader. Hij schreef een brief aan de kerk van Korinthe (96 n.Chr.) om een intern leiderschapsgeschil op te lossen. In de brief moedigt hij hen aan om nederigheid te beoefenen en naar het voorbeeld van Jezus te kijken. De brief van Clemens spreekt ook

over de leringen van Jezus (13:1), zijn dood (21:6) en zijn opstanding uit de dood (24:1). (biblearchaeologyreport.com, earlychristianwritings.com/text/1clement-lightfoot.html)

2. Ignatius van Antiochië

Ignatius van Antiochië, ook bekend als Ignatius Theophorus, was een vroegchristelijke schrijver en ouderling in Antiochië. Hij schreef rond het jaar 110 een brief aan de inwoners van Smyrna, waarin hij zegt: 'Nu heeft hij al deze dingen ter wille van ons geleden, zodat wij gered zouden kunnen worden. En hij heeft echt geleden, ook al heeft hij zichzelf waarlijk verheven...' (earlychristianwritings.com/text/ignatius-smyrnaeans-longer.html, https://en.wikipedia.org/wiki/Epistle_of_Ignatius_to_the_Smyrnaeans)

3. Mara bar Serapion

Mara bar Serapion was in de eerste eeuw een stoïcijnse filosoof en geen christen. Hij staat bekend om een brief die hij rond 73 na Christus in het Aramees schreef aan zijn zoon Serapion vanuit de gevangenis. Hij schreef om zijn zoon aan te moedigen wijsheid na te streven, en daarin verwees hij naar Jezus.

“Wat kunnen we nog meer zeggen als de wijzen met geweld worden weggesleept door tirannen, hun wijsheid wordt ingenomen door beledigingen en hun geest onderdrukt en zonder verdediging is? Welk voordeel behaalden de Atheners door Socrates te vermoorden, waarvoor ze werden beloond met hongersnood en pest? Of de bevolking van Samos door de verbranding van Pythagoras, omdat hun land in slechts één uur volledig onder het zand lag? Of de Joden door hun wijze koning te doden, omdat hun koninkrijk op dat moment werd weggenomen? God heeft de wijsheid van deze drie mannen terecht terugbetaald: de Atheners stierven door honger; de Samiërs werden volledig overweldigd door de zee; en de

Joden, verlaten en verdreven uit hun eigen koninkrijk, zijn verspreid over elke natie. Socrates is niet dood vanwege Plato; Pythagoras ook niet, vanwege het standbeeld van Juno; en dat geldt ook voor de wijze koning, vanwege de nieuwe wetten die hij heeft uitgevaardigd.'

Er bestaat geen discussie over het feit dat Mara Bar Serapion naar Jezus verwijst toen hij schreef dat de Joden "hun eigen wijze koning" vermoordden. De Bijbel laat ons ook zien dat een aantal ongelovigen de titel 'Koning der Joden' gebruiken om naar Jezus Christus te verwijzen. Dit omvat Pilatus (Lucas 23:3), Romeinse soldaten (Mattheüs 27:27-29) en zelfs enkele Joden (Marcus 15:12). Deze titel werd ook geplaatst op een bord boven Jezus aan Zijn kruis, bij de kruisiging (Johannes 19:19).

(Robert Van Voorst, Jesus outside the New Testament: An Introduction to the Ancient Evidence. (Grand Rapids: William B. Eerdmans Publishing Company, 2000), 54., <https://biblearchaeologyreport.com/2022/11/18/top-ten-historical-references-to-jesus-outside-of-the-bible/>, https://en.wikipedia.org/wiki/Mara_bar_Serapion_on_Jesus)

4. Pliny de Jongere

De gouverneur (112 n.Chr.) van de Romeinse provincie Bithynië (het huidige Turkije), Pliny de Jongere, had een groot probleem. Een aantal christenen was voor zijn rechtbank gebracht, en hoewel het onduidelijk is wat de aanvankelijke beschuldigingen waren, besloot hij uiteindelijk hen te executeren omdat ze weigerden hun geloof in Christus te ontkennen, ook al leken ze onschadelijk. Pliny schreef zijn vriend de keizer om advies en om te zien of hij de zaak legaal had afgehandeld. Dit toont in de eerste plaats aan dat Rome het christendom als een religie erkende, hoewel zij het als een valse religie bestempelden. De keizer antwoordde dat Pliny het juiste had gedaan door hen te executeren, maar adviseerde hem geen christenen op te zoeken voor vervolging.

In zijn brief spreekt Pliny over de poging om christenen ertoe te brengen Christus (die zij volgden) te verloochenen. Deze communicatie tussen de

gouverneur en de keizer erkent het bestaan van Christus. Christus was een echte, historische figuur wiens naam de Romeinse regering probeerde christenen te laten vervloeken. Uit de brief van Pliny blijkt ook dat christenen destijds geloofden dat Jezus God is en dat christenen wekelijks bijeenkwamen om hem als God te aanbidden.

(Pliny, Letters, Book 10, Letter 97. Online:

<http://www.attalus.org/old/pliny10b.html#97>,

<https://biblearchaeologyreport.com/2022/11/18/top-ten-historical-references-to-jesus-outside-of-the-bible/>,

<https://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/shows/religion/maps/primary/pliny.html#:~:text=In%20the%20year%20112%2C%20Pliny,were%20brought%20into%20his%20court.>)

5. Josephus

Flavius Josephus (geboren 37/38 n.Chr., Jeruzalem - gestorven 100 n.Chr., Rome) was een Joodse priester, een geleerde en een historicus die schreef over de Joodse opstand van 66-70 en ook over de Joodse geschiedenis.

Josephus verwijst naar Jezus in zijn werk *Antiquities of the Jews*, dat gewoonlijk het "Testimonium Flavianum" wordt genoemd. Zowel christelijke als niet-christelijke geleerden zijn het erover eens dat dit een authentieke verwijzing naar Jezus is.

"In die tijd was er een wijze man die Jezus heette. Zijn gedrag was goed, en [hij] stond bekend als deugdzaam. En veel mensen uit de Joden en de andere naties werden zijn discipelen. Pilatus veroordeelde hem tot de kruisiging en de dood. Maar degenen die zijn discipelen waren geworden, gaven zijn discipelschap niet op. Ze rapporteerden dat hij drie dagen na zijn kruisiging aan hen was verschenen en dat hij nog leefde; dienovereenkomstig was hij misschien de Messias over wie de profeten wonderen hebben verteld."

(Een Arabische versie van het Testimonium Flavianum en de implicaties ervan.

(Jeruzalem: Israel Academy of Sciences and Humanities, 1971), 9-10)

Josephus maakt ook een tweede verwijzing naar Jezus en beschrijft de dood van Jakobus, "de broer van Jezus, die Christus werd genoemd".

(Josephus, Antiquities, 20.9.1. Online:

<https://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus%3Atext%3A1999.01.0146%3Abook%3D20%3Awhiston+chapter%3D9%3Awhiston+section%3D1>)

Josephus gedroeg zich zoals een verslaggever zou doen. Hij schreef niet op basis van zijn mening of emotie. Hijzelf was een Jood die de wet naleefde en niet geloofde dat Jezus de Messias was. Josephus hield er echter een objectief standpunt op na bij het presenteren van feiten waarvan hij wist dat ze waar waren: Jezus bestond. Hij werd Christus genoemd (wat 'gezalfd' betekent, verwijzend naar de Beloofde Messias). Hij werd gekruisigd door Pilatus. Veel mensen werden zijn volgelingen (discipelen). Zijn discipelen beweerden dat Jezus leefde en aan hen was verschenen.

(<https://biblearchaeologyreport.com/2022/11/18/top-ten-historical-references-to-jesus-outside-of-the-bible/>,
<https://www.britannica.com/biography/Flavius-Josephus>)

6. Suetonius

Gaius Suetonius Tranquillus (algemeen bekend als Suetonius) werd geboren rond 69 na Christus en stierf ergens na 122 na Christus. Hij was een Romeinse historicus wiens beroemdste werk, *De vita Caesarum* (Leven van de Caesars), een korte geschiedenis beschrijft van de eerste twaalf Caesars, van Julius Caesar tot keizer Domitianus. In zijn geschriften legde Suetonius de redenen uit waarom keizer Claudius (41-54 n.Chr.) de Joden uit Rome verdreef. Hij schreef: 'Omdat de Joden op instigatie van Chrestus [Christus] voortdurend onrust veroorzaakten, verdreef hij hen uit Rome.' (*Leven van de eerste twaalf Caesars: leven van Claudius*). Dit staat

ook in Handelingen 18:2 in de Bijbel.

Binnen honderd jaar na het leven van Jezus was Hij algemeen bekend, een populaire en controversiële figuur die de Joden woedend leek te maken. Hun woede zorgde ervoor dat ze een publieke verstoring werden.

(<https://biblearchaeologyreport.com/2022/11/18/top-ten-historical-references-to-jesus-outside-of-the-bible/>,
https://penelope.uchicago.edu/Thayer/E/Roman/Texts/Suetonius/12Caesars/Claudius*.html

Het historische bestaan van Jezus wordt algemeen aanvaard onder geleerden. Het bewijs voor het bestaan van Jezus Christus omvat geschriften van historici, artefacten en ooggetuigenverslagen. In deze les hebben we ons vooral gericht op geschriften van historici uit de oudheid. Als we het bewijsmateriaal serieus overwegen, kunnen we er niet aan twifelen dat Jezus ongeveer 2000 jaar geleden echt bestond. Zoals archeoloog Eric Meyers, emeritus hoogleraar Joodse studies aan de Duke University, zei:

“Ik ken geen enkele reguliere wetenschapper die twijfelt aan de historiciteit van Jezus. Over de details wordt al eeuwenlang gedebatteerd, maar niemand die er serieus aan twijfelt dat hij een historisch figuur is.”

Vragen ter reflectie

1. Er wordt vaak beweerd dat we meer historisch bewijs hebben dat Jezus bestond dan historisch bewijs dat Julius Ceasar bestond. Welke invloed heeft dit op uw kijk op Jezus en/of uw relatie met Hem?
2. Wat valt jou op uit deze les?